

Ала̀шката нива – Ш., СИ 3,5, от прякор *Алаша*, вероятно от *halaş* ‘дръндар’ (ГХХ).

Алеменлѝ трап – Гр., С 4 (ВИП).

Алибѐговец – Топ., ЮЗ 2, равно, обработваема земя, някогашна собственост на *Али бей* или неговия дядо, също *Али*, от по-старата форма на *бей* – *beğ*.

Алѝ бей ери – Гр., от ЛИ *Али* и *yeri* ‘място’

Алибѐйското – Б., З 1, ниви, от ЛИ (ГХХ).

Алиева кошара – Бож., Ю 2,5, от ЛИ *Али*.

Алиева чешма – Г. Ал., ЮЗ, от ЛИ *Али*.

Алилувата нива – Меч., ЮИ, нива, от ЛИ *Али* или *Халил* (ВИП).

Алимо̀ллова чешма – Кал., от съд. док., 1903 г., неустановено.

Алипа̀шови чейри – Пан., СИ 2, ливади, от ЛИ.

Алипехлѝванова нива – Чок.

Алицата – Ник., ЮЗ 1,5, равно, обработваема земя.

Ал кай – Б.п., СИ 2, гористо място с червеникава скала, от тур. *al kaya* (ГХХ).

Алла̀х тарла – Сам., СИ 1,2, равно, обработваема земя.

Алма – според местното тълкуване – ‘ябълка’, от тур. *alma* ‘ябълка’.

Алма̀ буна – Ст.с., Ю 1,5, равно, извор край ябълкови дървета.

Алма̀ дерѐ – Г.Ч., З 2, дол с ябълки.

Алмал̀ка – 1.Бож.; 2. Гр., З 1,5, пасище; 3. Нов., от запис, 1982 г.; 4. Зап., Ю 4; 5. Б., И 1,5, склон с поляна; 6. Ш., от рум. вл., неустановено. Места, където е имало ябълки.

Алмал̀к дересѐ – Б., И 1,5, дол (СРТ).

Алма̀н дерѐ – Ж.б. СИ, И 1, малка рекичка и дол, десен приток на Кюмра̀н дерѐ.

Алма̀ч куру – Бож., З 2,2.

Алтанлѐ тарла – 1.Гр., ЮЗ 1,5, нива; 2. Г. Ал., Ю 2.

алтѐ (алта̀) – според местното тълкуване: ‘долен, отдолу’, от тур. *alt* ‘долна част, дъно, долен’; втори компонент от топонимна конструкция – *Бал̀к* ~, *Бент* ~, *Дерѐ* ~, *Дермѐн* ~, *Дилибудак* ~, *Дола̀к* ~, *Кай* ~, *Кору̀* ~, *Кьор* ~, *Саса̀* ~, *Семис* ~, *Сютлю̀к* ~, *Таи* ~, *Чаирлѐк* ~, *Чарда̀к* ~, *Яра̀н* ~.

Алтѐн – според местното тълкуване: ‘нива, която дава най-обилен, „златен” добив’. От тур. *altın* ‘злато, жълтица (вид златна монета), златен’; първи компонент на изафетни топонимни конструкции.

Алтѐн дерѐ – Топ., ЮИ 2.

Алтѐнка – Рак., ЮИ 1,5, горист рид.

Алтѐн тарла – 1. Г. Ал., Ю 2; 2. М. Ч., от търг за нива, 1894 г., неуст.; 3. Реч., неуст.; 4. Сам.; 5. Ст. с., ЮИ 3; 6. Топ., ниви, които дават високи („златни”) добиви; 7. Ник., С 0,1 (ДАД).

Алтѐка̀ чешмесѐ Сл., И., чешма, която има дебит шест (*altı*) оки. *Ока* (окка) – стара мярка за тегло (1282 гр.).